

A portrék árulása

A béka színjeles tanuló volt. Minden tárgyra szorgalmasan készült: kuruttyolástan, kétéltűlét-gyakorlat és a többi. Tehetséges, vág az esze – a tanárai nem győzték dicsérni.

Az érettségi után felkereste a gólyát, aki a legkiválóbb portrékat festette a környéken. Beletelt némi időbe, amire elkészült a mű: hősünk fehér köpenyben, sztetoszkóppal a nyakában feszített. Megnézte és látta, hogy jó. Kiakasztotta a szobája falára. Minden reggel és este megcsodálta. Amikor nem volt otthon, akkor is a portréra gondolt. Még háttérképnek is betette az okostelefonjában.

Néhány nap elteltével ismét elment a gólyához. Rövid megbeszélés után új portré készült, békánk kitüntetésektől roskadozó sötétzöld egyenruhában tisztelgett, mint ezredes. Megnézte a művet és látta, hogy jó. Le is cserélte a főorvost a szobája falán. Minden reggel és minden este megcsodálta. Amikor nem volt otthon, akkor is gyakran eszébe jutott. Még háttérképnek is betette a számítógépén.

Nem sokkal később a béka újra meglátogatta a gólyát. Kész tervvel érkezett, egyeztetni sem kellett sokat; a gólya ecsetet ragadott és újabb portrét alkotott: hősünk középkori úri viseletben, egy koponyát tartva virított rajta. Látta, hogy a festmény jó – majd' megszólal. Le is cserélte a katonatisztet ábrázolót, ami addig ott lógott a szobája falán. Minden reggel és minden este megcsodálta. Amikor nem volt otthon, akkor is körülötte forgott minden gondolata. Még háttérképnek is betette a táblagépén.

Teltek-múltak a hetek, a béka számtalanszor megfordult még a gólyánál. Született portré, amely mérnökként, jogászként, hajóskapitányként ábrázolta, és így tovább. A szoba falán mindig a legfrissebb lógott. A többi a padlásra került.

Utoljára azt kérte, hogy bíborszín palástban, jogarral és a fején koronával legyen megfestve. A gólya nekiállt, a portré elkészült. Korona, palást és jogar seholy, de ott volt a békánk ráncosan, őszén és görbe bottal a kezében – ráadásul még az öltözéke is ódivatú, rongyos lett. A béka végtelenül felháborodott, felfújta magát, majd' szétpukkadt. Önérzetesen kijelentette, hogy ezért nem hajlandó fizetni, és faképnél hagyta a gólyát.

Szörnyen feldúlva ért haza. A gólya a bolondját járattja velem, majd adok én neki, gondolta. Alig pillantott bele az előszobatükörbe, azonnal visszahőkölt. A félresikerült alkotás alakja tekintett vissza rá, amiért még fizetni sem volt hajlan-

dó. Szaladt be a szobába, ahol reggel még az államférfi portréja függött. Ezt tervezte felvinni a padlásra, és kitenni a királyét a helyére.

Legnagyobb bosszúságára a szoba faláról is az általa torznak és hamisnak titulált portré köszönt vissza. Megállj csak gólya, rikkantotta, miközben görbe botjával sokadik kísérletre leverte a portrét a falról, összetörte a képkeretet, és átlüg-gatta a friss olajszagot árasztó vásznat.

Mérgétől fűjtatva elindult a padlásra, egyelőre lehoz egy korábbi képet, aztán majd keres egy jobb festőt. A gondolat megnyugvással töltötte el. Meglesz még az a koronás festmény, kiteszi szobája falára, és minden reggel meg este megnézni. Amikor nincs odahaza, ott lebeghet majd a szeme előtt. Még borítóképnek is kiteszi az adatlapján.

Hosszú percekbe telt, míg felért. Az utolsó lépcsőfoknál már nem bírta szusszal. Odafent alig látott valamit a sötétben, hevesen zihált. A szeme lassan szokott hozzá a padláson derengő félhomályhoz. Az összes portré eltűnt, csak por és pókháló maradt.

Egy ideig még bámult maga elé, aztán keservesen sírni kezdett.

Ugrós játék

A hiéna három kiszáradt kutat talált a sivatagban. Követ dobott mindegyikbe, és percekig várta a koppanást, de a kutak hang nélkül nyelték el mindhármat. Támadt egy ötlete, és elszaladt. Három táblával és egy nyugággal tért vissza. Az első táblára ráírta, hogy TUDÁS. A másodikra, hogy GAZDAGSÁG. Kicsit gondolkodott, és a harmadikra azt írta: EGÉSZSÉG. Miután elkészült, befeküdt a nyugágyba napozni.

- Te mit csinálsz itt? – kérdezte az arra járó róka.
- Nem tudom, hogy melyikbe ugorjak... – mutatott a kutakra.
- ...?
- Roppant gazdag legyek, eszméletlenül okos, esetleg örökké egészséges?
- Biztosan működik a dolog?
- Igen. Egy cápa beleesett a középsőbe. Annyira okos lett, hogy mindjárt megfejtette a másik két kút titkát is...
- Na, rendben. Akkor én a harmadikba ugrok fejest... Fő az egészség!
- Tegyél a kút kávjára egy fél aranypénzt, hogy biztosan működjön! – hangzott félvállról a hiéna figyelmeztetése, még köhintett is egyet. – Ezt is a cápa mondta... természetesen.

A róka előkotort egy fél aranypénzt, a kút kávjára tette, majd befogta az orrát és elrugaszkodott. A hiénának eszébe jutott még valami, éppen az utolsó pillanatban rántotta vissza a ravaszdit.

- Várj! Majdnem elfelejtettem...
- Na, mit? – kapkodott a róka türelmetlenül a hiéna felé.
- A cápa azt is mondta, hogy meg lehet sokszorozni a hatást, ha továbbadod a titkot tíz másik állatnak...
- Igen?
- Igen. Nekem te lettél volna az első...
- Na, rendben. Akkor most mi legyen?
- Jobb lesz, ha te maradsz, én pedig holnap visszajövök.

A róka megköszönte a jó tanácsokat, majd hanyatt vágta magát a nyugágyban. Arra ment a nyúl. A róka töviről hegyire elmondott neki mindent. A nyúl az ugrás előtt még hazaszaladt a fél aranypénzért.

– Mire bármi baj lehetne, már mindentudó leszek... – kacsintott a rókára. – Hopp!

A kutak még délután elnyeltek legalább húsz állatot. Egyedül a szürke kisegér nem ugrott, mert nála csak egy rézpénz volt, kölcsönt meg nem kapott.

- Nagy baj lesz, hiéna! – integetett másnap a róka.
 - Mi lelt, róka úr? – tekintett rá meglepetten amaz.
 - Túl sokan ugranak. Így a világban nem maradnak szegények, buták és betegek.
 - Tényleg nem, jogos felvetés – ráncolta a homlokát a hiéna –, jobb lesz, ha bedeszkázzuk a kutakat.
 - Én azért még beugrok, aztán csinálsz, amit akarsz. Sayonara! – rikkantott, és ugyanazzal a lendülettel fejest ugrott az EGÉSZSÉG felirattal kitéblázott kútba.
- A hiéna percekig várta a koppanást, de a kút hang nélkül nyelte el a rókát.
- A cápa megmondta – dűnnyögte a mélység fölé hajolva, majd összeszedte az aranyakat.

Török Bianka illusztrációja Balla Margit *Cicúr és a többiek* című mesekönyvében (Anser Kiadó, 2021)